תבנית הדף בתלמוד הבבלי

שם הפרק | מספר הפרק | שם המסכת | מספר הדף | דף לג עמוד א (הצד השני של הדף הוא עמוד ב).

אין עומדין פרק חמישי ברכות לג

"מסורת הש"ס" - מראי מקומות למקבילות בספרות התלמודית. ההפנייה היא באמצעות כוכב *, והמקבילה רשומה בשולי העמוד בקו ישר עם הכוכב.
נערך תחילה ע"י ר' יהושע בועז, איטליה, המאה ה-16.

פירוש רש"י-רבי שלמה יצחקי (צרפת 1040-1105) גדול מפרשי התלמוד. פירוש שוטף לתוכן הגמרא. כולל ביאורי מלים והסבר למונחים. משום שפירוש רש"י הועתק מיד עם כתיבתו על ידי התלמידים בקונטרסים (=גליונות), הריהו קרוי לעתים גם "פירוש הקונטרס".

ד"ה (=דיבור המתחיל) בר"ש-לפני פירוש רש"י יש קטע מתוך הגמרא. הציטוט מן הגמרא נקרא "דיבור המתחיל" והוא נפרד מן הפירוש בנקודה אחת בסופו.

"תורה אור"-מראי מקומות לפסוקי המקרא. ההפניה היא באמצעות עיגול 0. המקור רשום, בקו ישר עם הסימון, ברווח שבין הטקסט התלמודי ובין פירוש רש"י או פירוש התוספות.
נערך תחילה ע"י ר' יהושע בועז.

"עין משפט", "נר מצווה"-ההפניה לארבעת ספרי הפסיקה: א) רמב"ם, בספרו משנה תורה. מצוין בקיצור "מיי'"; ב) סמ"ג (ספר מצוות גדול), חיבורו של רבי משה מקוצי, מבעלי התוספות, המאה ה-13; ג) "הטור", חיבורו של רבי יעקב בעל הטורים, בן הרא"ש, סוף המאה ה-13 וראשית המאה ה-14; ד) שולחן ערוך, חיבורו של רבי יוסף קארו, ספרד, המאה ה-16.* ההפניה היא באמצעות אות מרובעת קטנה.

* כיוון שהטור והשולחן ערוך מסודרים באותו סדר הם מצוינים, בדרך כלל, בקיצור-טוש"ע. (טור שולחן ערוך)
נערך תחילה ע"י ר' יהושע בועז.

תוספות-פרי עטם של חכמי אשכנז במאה ה-12 עד ה-14. התוספות היו בתחילה הוספות והערות על פירוש רש"י; אולם בהמשך הם הרחיבו והעמיקו לפרשנות מעמיקה ועצמאית לדברי הגמרא.

פירוש רב נסים גאון-בכמה מסכתות יש פירוש של רב נסים גאון, המביא סוגיות מסוימות בלבד, ואינו מצוי בכל דף. רבנו נסים בן יעקב גאון, חי בצפון אפריקה במאה ה-י', פירושיו מבטאים במידה רבה את דרך הפרשנות של גאוניי בבל.

"הגהות הב"ח"-רבי יואל סירקיס חי בפולין, במאה ה-16, ונקרא הב"ח על שם פירושו "בית חדש" לטור. הוא הגיה את הטקסט התלמודי וגם את דברי רש"י ותוספות. ההפניה אליו היא באמצעות אות בכתב רש"י בסוגריים עגולים ( ). רוב הגהותיו הן בענייני לשון זסגנון.

ראשי התיבות בהגהותיו: כצ"ל-כן צריך להיות.
תא"מ-תיבות אלו מחוקות.
תז"מ-תיבה זו מחוקה.

גליון הש"ס-מאת רבי עקיבא איגר, רבה של העיר פוזנא במאה הי"ט. מפנה את תשומת לב המעיין לבעיות שונות. לעתים הוא מביא הערות לציונים מקבילים בגמרא. בדרך כלל הוא מעיר על קשיים או על סתירות בדברי המפרשים, ולעתים מעיר על קשיים וסתירות בגוף הגמרא.

הגהות הגר"א-בחלק מן המסכתות הודפסו גם "הגהות הגר"א", מאת רבי אליהו בן שלמה, הגאון מווילנה, המאה ה-18. ההפניה אליו היא לרוב באמצעות אות בכתב מרובע (דפוס), או בכתב רש"י, בסוגריים מרובעים [ ]. בהגהותיו מצויות לעיתים הערות לבירורה של הסוגיה או של ההלכה.